

శ్రీమతి కృష్ణ

తార. రేడియో ఉంటే విద్య చదువు పాడవుతుందిని తన చెప్పి కోడుకు బలరాం కాలేజీలో చేరిన మరునాడే దాన్ని తన చెల్లెలికి పెంపించాడు ప్రకాశరావు కృష్ణ వేణీ వాళ్ళింట్లో ఉప్పుది బోగ్గూత ఇస్త్రీపెట్టె. టేబిల్ పాను ఉంది కాని చాలా అరుదుగా వాడతారు. శారదావాళ్ళు రాకముందు ఉన్న అప్పీసరుగారి భార్యకూ కృష్ణ వేణీకి చాలా స్నేహం.

“మా కయినదాంట్లో పావు వంతు కూడా కా ది మూడు కృష్ణ వేణీ మీ కరెంటుదిల్లు” అనీ అవిడ వచ్చుతూ.

“బ్రాడుగోనడి కరెంటు బిల్లు” అంటూ బిల్లు తెచ్చి టేబిల్ మీద పెట్టింది లక్ష్మి. దాన్ని వేతిలోకి తీసుకొని చూసి “అరే ఇరవై నాలుగు రూపాయ అయిందే” అని దాన్ని తిరిగి లక్ష్మివేతిలో పెట్టి “తీసుకువెళ్ళు” అన్నాడు ప్రకాశరావు.

“నీరు వచ్చింది ఇచ్చేందుకుకాని తిరిగి తీసుకు వెళ్ళేందుకు కాదు” అని విసురుగా వెళ్ళిపోయింది లక్ష్మి.

“ఎంత పొగురుగా మాట్లాడుతూంది” అన్నాడు ప్రకాశరావు కోపంగా.

“ఇచ్చిన చనువునుబట్టి అలాగే అంటుంది మరి” అంది కృష్ణ వేణీ సక్కవాటూ శారదనుద్దేశించి.

“సరేకాని కరెంటుబిల్లు మరి అంత అయిందేమిటి?” శారద అభిప్రాయం. శారద నీనిమాకీ వెళ్ళినా ఏకారుకీ వెళ్ళినా రోసలల్లె ట్టు అలాగే ఉంచివెళుతుంది.

“ఏమో నాకేం తెలుసూ? మనకు రేడియోలేదు, ఇస్త్రీపెట్టెలేదు” అంది సాగదీస్తూ. అసన్నీ శారదా వాళ్ళకీ ఉన్నాయి. వారం రోజుల కొకసారి బిట్టలన్నీ శుభ్రంగా ఉతికించి కరెంట్ ఇస్త్రీపెట్టెపెట్టి అక్షితి చూచి ఇస్త్రీ వేయిస్తుంది శారద. ఇక రోజు శారద కృష్ణ వేణీ మోగుతూనే ఉంటుంది. అలా రేడియో

అస్తమానం మోగుతూండటం మోడర్న్ ఫాషన్ అని చెరిసగం కడదామంటే వినిపించుకునేది కాదు. మూడింట ఒక వంతు ఇవ్వమనీది. వాళ్ళు ఉన్నంతకాలం ఎలాంటి సేవీలూ రాలేదు, కరెంటుబిల్లు విషయంలో. శారదా వాళ్ళు వచ్చినప్పటినుంచి చెరిసగం కట్టడం మొదలు పెట్టారు. ఇంతవరకూ ఏ గొడవాలేదు. మరి ఈ వేళ లక్ష్మితెచ్చినబిల్లు తీసుకువెళ్ళమంటే తీసుకువెళ్ళకుండా ఇక్కడే వడవేసిపోయింది. ఇదేదో శారదవన్నాగం అయి ఉంటుంది అనుకుంది కృష్ణ వేణీ. ఆవిడికి గిరిందో

చెరిసగం కడదామంటే వినిపించుకునేది కాదు. మూడింట ఒక వంతు ఇవ్వమనీది. వాళ్ళు ఉన్నంతకాలం ఎలాంటి సేవీలూ రాలేదు, కరెంటుబిల్లు విషయంలో. శారదా వాళ్ళు వచ్చినప్పటినుంచి చెరిసగం కట్టడం మొదలు పెట్టారు. ఇంతవరకూ ఏ గొడవాలేదు. మరి ఈ వేళ లక్ష్మితెచ్చినబిల్లు తీసుకువెళ్ళమంటే తీసుకువెళ్ళకుండా ఇక్కడే వడవేసిపోయింది. ఇదేదో శారదవన్నాగం అయి ఉంటుంది అనుకుంది కృష్ణ వేణీ. ఆవిడికి గిరిందో

బరిగిన కొన్ని సంగతులు గుర్తుకు వచ్చాయి.

అది ఒక చక్కని ఇల్లు. చుట్టూ చక్కనితోట. పైకి కూడటానికి చాలా అందంగా ఉంటుంది.

అప్పి పోకలూ ఉన్నాయి. ఆ ఇల్లు రెండు వాలాలుగా విభజించబడింది కాని రెండిటికీ కలిపి ఒకటి మీటరు. ఒక వాలాలో కృష్ణ వేణీ, ప్రకాశరావు దంపతులు ఆరుగురు పిల్లలతో ఉంటున్నారు. అద్దె తొంభై రూపాయలు. ఇంకోవాలాలో ఇదివరకొక పెద్ద అఫీసరెవర్ అద్దెకి ఉండేవాడు. ఆయన పంపత్తురం కేంద్రం ట్రాన్స్ఫర్ అయి వెళ్లిపోయాడు. ఆయన భారీ చెయ్యగానే ఇంటి అద్దెను నూటయ్యైవేదింపి నూటయ్యైవే అయి వేసింది ఇంటి భాషుగారు. వాలుగు నెలలకిందటే శారదా కృష్ణారావు దంపతులు ఇద్దరు పిల్లలతో ఆ వాలాలో ప్రవేశించారు. ఆ రోజు మధ్యాహ్నం వచ్చి కృష్ణ వేణీతో పరిచయం చేసుకుంది శారద. కృష్ణారావు అదేదో ప్రైవేటు కంపెనీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడనీ, జీతం అయిదు వందలపైస అనీ, తాను ఏ. యు. సి. పాస్ అయినాననీ గర్వంగా చెప్పుకుంటుంది. ఆ తరువాత ఏవో కలుర్లు దొర్లాయి, అవిడ ఎంతో కలుపుగోలుమనిషిలా కనుపించింది కృష్ణ వేణీకి మాటలసందర్భంలో.

"మీరు పనిమనిషికి ఎంత ఇష్టం?" అని అడిగింది శారద. "ఆరురూపాయ లిస్తానండీ. అంటు తోము తుంది. ఇల్లు తుడుస్తుంది. మిగతా పని అంతా నేనే చేసుకుంటాను. అసలు ఈ కాలపు పనిమనుషులవంటిది కావండి ఇది. చేసిన పని చాలా తుభంగా చేస్తుంది. పని చెయ్యడం మొదలుపెట్టి నంపత్తురం అయింది కాని ఒక వస్తువు పోవడంఅంటూ కాని, ఓ మాటా పలుకూ అంటూగాని లేదు. అలాంటి మనుషులు దొరకడం ఈ రోజులో అరుదనుకోండి" అని, అంతటితో అగకుండా "మా ఒక్క ఇంట్లో పని చేస్తాంది. వేరే ఇల్లు లేదు" అని కూడా అంది కృష్ణ వేణీ.

"అయితే మాకు కూడా పని చేస్తుండేమో కనుక్కోండి. ఈరు కొత్త మాకు. ఎవరెలాంటివాళ్ళో తెలియదు."

"అలాగే"నంది కృష్ణ వేణీ. ఆ తరువాత తను పాలవాణిని శారదావచ్చి కృష్ణారావు పొయ్యిమని చెబుతానంది. కాస్తేపుండి వెళ్లిపోయింది శారద.

అవిడ అటు వెళ్లిన అయిదు నిమిషాలకు పనిమనిషి లక్ష్మి వచ్చింది. చీపురు పట్టుకొని ఇల్లు తుడవడాని కుటుంబించింది. సాధారణంగా కృష్ణ వేణీ దగ్గర ఉండి చెప్పుతుంది ఇల్లు. లేకపోతే పనిమనుషులు పరిగ్గా చెయ్యాలనీ, చేతికి దొరికిందేదో పట్టుకుపోతారనీ అవిడ అభిప్రాయం. ఆ రోజు మాత్రం ఏదో పనిమీద పంటంట్లోకి వెళ్లింది కృష్ణ వేణీ.

"అమ్మగారూ, ఇదేదో ఉంగరం వాగున్నాది. నినబాబుగారిదేటి?" అంటూ చిన్న నిలరాయి ఉంగరం తెచ్చి పంటంట్లవలగా నిలుమని కృష్ణ వేణీచేతిలో పెట్టింది లక్ష్మి.

లక్ష్మి నిజాయితీకి కృష్ణ వేణీ సాంగిపోయింది. ఇంకోకడైతే దొరికిందే చాలని పట్టుకుపోయాడు.

"అబ్బే ఇది చినబాబుది గాదు. ఇండాక వాళ్ళ పాప చేతికి చూశాను. ఉండు. ఆడుగుతాను" అంటూ

సెల్లోకి వెళ్లి శారదను కేకవేసి పిలిచింది.

"ఇదిగో చూడండి ఈ ఉంగరం మీ పాపదేమో! మా ఇంట్లో పడిఉంది" అంటూ ఆ ఉంగరం చూపించింది.

"అప్పుడండీ మా పాపదేను. ఎక్కడ ఉంటే అక్కడే పడేస్తుంది. చాలా థాంక్స్" అంటూ ఆ ఉంగరం అందుకుంది శారద.

"మా పనిమనిషి చెప్పుతుంటే దొరికింది తెండి." లక్ష్మికూడా కృష్ణ వేణీ నెనుకన నలుమనికొత్త వాళ్ళను కుతూహలంగా చూస్తుంది.

"అక్కడ పని అయినాక ఒకసారి రా, నీతో మాట్లాడాలి" అంది శారద లక్ష్మితో. అర్థంకాక

చావలి సీత

ఎందుకన్నట్లు చూసింది లక్ష్మి కృష్ణ వేణీ నంక. "వాళ్ళు కూడా విన్ను పనికి పెట్టుకుంటారుట" అంది కృష్ణ వేణీ.

తన పని పూర్తికాగానే శారదా వాళ్ళ వాలాలోకి వెళ్లింది లక్ష్మి. వెళ్ళగానే కాఫీ ఇచ్చింది శారద. తెల్లబోయి చూసింది లక్ష్మి.

"నీకే తీసుకో" "నా కలవాలు లేడండీ."

"అలవాలు లేకపోతే తాగకూడదా ఏమిటి? తీసుకో ఫరవాలేదు." తాగకతప్పిందికాదు లక్ష్మికి. కృష్ణ వేణీ ఎప్పుడూ కాఫీ ఇవ్వలేదు లక్ష్మికి.

"వాళ్ళు నీకు ఎంతిస్తారు?"

"ఆరు రూపాయలెంతాండీ! అంటు తోవడం, ఇల్లు తుడవడమేనండీ! మిగతా పళ్ళన్నీ ఆరే చేసుకుంటారు."

"చూ ఇంట్లో అంత ఎక్కువగా గిన్నెలు పడవు.

ఉండేది నేనూ వా ఇద్దరు పిల్లలూను. మా ఆయన నెలకి ఖరవై రోజులు కాంపుతోనే ఉంటారు. ఒక ఇల్లు తుడవడం, బట్టలు ఉతకడం, పోపుకున్న సరుకులు తేవడం చెయ్యాలి. ఎంత ఇస్తుంటావు?" లక్ష్మికి ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదు.

"వేణీమ్మగారిని కనుక్కుని చెబుతానండీ" అంది చివరికి.

"ఈ కాసక్తు అవిణ్ణి అడగడమెందుకు? వచ్చేందు రూపాయలిస్తాను ఏమంటావు?"

లక్ష్మి తన చెప్పలను తానే నమ్ములేకపోయింది. వచ్చేందు రూపాయలు! తనకు నెలకు వచ్చేందు రూపాయలు!

"అలాగేనండీ పట్టు తొలికునుండి మొదలెడతాను" అంది నంతోషంగా.

"అంతదాకా ఎందుకు? ఇవాల తొలికు పది. రేపటినించి మొదలెట్టు."

"అలాగే" నంటూ వెళ్లిపోయింది లక్ష్మి.

చక్కగదిలోనుంచి ఈ సంభాషణ అంతా వింటూన్న కృష్ణారావు ఉస్సురని నిల్వార్చాడు. కృష్ణారావుడి గుంటూరుజిల్లాలోని చిన్నపల్లెటూరు. ఎం. ఏ. పాస్ అయ్యి ఉద్యోగం చేస్తున్నా అతనికెవరూ పిల్లనివ్వడానికి రాలేదు. అతని అక్క ఆ కుటుంబానికి మాయమిచ్చు తేవడమే దానికి కారణం.

చివరికి ఒక పిల్ల ఒదిరినా ఒదిరిందేనున్న ఉట్టే క్షణంలో ఆరుగురు అడపిల్లలుగల శారదతండ్రి శారదను కృష్ణారావుకిచ్చి వేశారు. శారద పల్లెటూరిపిల్ల. చోళబాబు నవలలు చదివి అందులోని జీవితమే స్వర్గమని భావించి తనకూ అలాంటి జీవితమే కావాలని కోరుకొనే యువతి. అనుకోకుండా నెలకు మూడు వందలయ్యైవే సంపాదించే భర్త దొరకడంలో ఆపెకు పట్టవగ్గులు

డాక్టర్ వాసూని

బ్యూటీఫుల్ టోయిల్స్

మెడికేటెడ్ పర్ఫ్యూమ్స్

అకాలములో జాట్లు నెరియుట, పలచలడుట, సూడి పోవుటలను మాన్యును.

నిరంతర మానసిక పరిశ్రమవలన వేడికిక్కి, మొద్దు బారిన మెదడుకు చలువచేసి పు ప్రేజుపరచును.

ఎండ, నిద్రలేమి, మానసిక పరిశ్రమలవల్ల వచ్చు తలనొప్పి, కళ్ళమంటలు, పోటు, నీరు కారుటలను మాన్యును.

ఆరోగ్యవంతమైన తేజ సంపదను వృద్ధిపరచి అందమును పెంపొందించును.

తేజ సౌందర్యమునకు సాటిలేనిది తేజరాజ్ హాయిల్ ఆయిల్

మీ తేజములకు సంబంధించిన సమస్యలకు శాస్త్రీయమైన సలహా కావాలా?

వివరములతో పుక్షరం చ్రాయండి.

ఓనర్స్ & ప్రానింగు దిపాద్దమెంట్ :

డాక్టర్ వాసూని ప్రొడక్టుస్

రాజమండ్రి-2

4

ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక

కొత్త శీర్షిక క్రీడాంగణం వచ్చేవారం ప్రారంభం

పువ్ బాల్ ఆడేదెలా?

లేకుండా పోయాయి. తాహతుకుమింది ఖర్చు పెట్టడం, లేనిగొప్పలు చెప్పుకోవడం బాగా అలవాటయింది. తనకిష్టంలేకపోయినా నెలకు నూటదెబ్బై పెళ్ళి ఇల్లు తీసుకున్నాడు అమెకోసం. 'ఇక పనిమనిషికి నెలకు పన్నెండు రూపాయలా? ఇంక శారదకు తెలిసినవే దెప్పుడు?' అనుకున్నాడు కృష్ణారావు బాధగా.

ఆ మరునాటినుండే లక్ష్మీ శారదావాళ్ళ ఇంట్లో పనిచెయ్యడం ప్రారంభించింది.

శారదావాళ్ళ ఇంటికి మూడు లైనుల వెనక ఇంట్లో ఉండే సరస్వతికి శారదకూ పరిచయం అయింది. సరస్వతిభర్త రాఘవరావు, కృష్ణారావు సహోద్యోగులు. మోడర్న్ డిజైనింగ్ అనుగుణంగా తన పేరు 'సర్నెరావ్' గా మార్చుకుంది సరస్వతి. శారదను 'శారదా' అని పిలిచేది. ఇద్దరూ కలిసి సినిమాకి వెళ్ళడం, కలిసి షాపింగుకి వెళ్ళడం చేసేవారు. షాపుకి వెళ్ళినప్పుడు పెద్ద పెద్ద వస్త్రాలు, చారలు, పెద్ద పెద్ద స్పృహలు ఉన్నవీరలు కళ్ళు చెదిరిపోయే రంగులు కలవి "ఇది చాలా షాప్" అని ఎన్నిక చేసేది సరస్వతి. అప్పుకూడా ఇచ్చించేది. ఇంతమంచి స్నేహితురాలు దొరికినందుకు చాలా సంతోషపడేది శారద.

శారద ఇంట్లో పనిచెయ్యడం మొదలుపెట్టినప్పటి నుంచి లక్ష్మీతో చాలా మార్పు వచ్చింది. షాప్లోగా ఉండడం షాప్లోగా మాట్లాడటం నేర్చుకుంది. పని చెయ్యడం మొదలుపెట్టి నెల అయిందో లేదోగాని శారద లక్ష్మీకి అప్పుడే రెండు వీరలు, వాటికి సరిపోయే జాకెట్లు ఇచ్చింది. ఇక లక్ష్మీ శారదలు ఆదిమ వివాసుల దగ్గరనుంచి అమెరికావాళ్ళ అంతరిక్ష నౌకదాదా చర్చించేవారు. లక్ష్మీకి రెడియో ఏ స్టేషన్ ఎన్నడు వస్తుందో, దాన్ని ఎలా తిప్పాలో అంతా క్షుణ్ణంగా తెలిసింది. సినిమాపలులనూ వాళ్ళ నటననూ ఇద్దరూ విమర్శించేవారు.

కృష్ణవేణి ఇంట్లో పని చెయ్యడానికి వచ్చినప్పుడు రుసుముతాడేది. విసుక్కునేది. ఎదిరిందిజవాలు చెప్పేది. చిన్న చిన్న వస్తువులు పోవడంకూడా మొదలెట్టాయి. చివరికి టెలిఫోన్ వాడ పెట్టిన ఇన్స్ట్రక్షన్లు పోవడంతో కృష్ణవేణికి ఒళ్ళు మండింది. ఆ మరునాడు సాయంత్రం కృష్ణవేణి నాలుగవ కొడుకు రవి వచ్చి "అమ్మా ఏద్రాజు ఇవాలా నా ఇన్స్ట్రక్షన్లు నిన్న పోయిందను కున్నామే అది తోడుక్కవచ్చాడే" అన్నాడు. ఏద్రాజు లక్ష్మీ అక్కగోడుకు, రవి క్రాస్మేలు.

కృష్ణవేణి ఇంక సమాచారపోయింది. ప్రకాశరావు ఇంటికొకానో జరిగిందంతా చెప్పింది. అదంతా శారద వింది. వినాలనే గట్టిగా చెప్పింది కృష్ణవేణి.

తాను విన్నది అంతా మరునాడు లక్ష్మీతో ఉన్నప్పటి నుంచి కళ్ళింది చెప్పింది శారద.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నమే లక్ష్మీ కృష్ణవేణి ఇంట్లో పని మానిపెసింది. జీతం తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది. 'పిదా వదిలింది' అనుకుంది కృష్ణవేణి.

ఇంటిబామ్మగారికి మొక్కలంటే ప్రాణం. కొన్ని మొక్కలు కొని, మరికొన్ని మొక్కలు వాళ్ళని వీళ్ళని అడిగితెచ్చి ఇంటిమట్టాదా నేశారు. రోజూ ప్రాద్దుణ్ణి శ్రమ అనుకోకుండా సంప్రదగ్గర నీళ్ళు బక్కెట్టుతో మొక్కలకు పోసేవారు. కృష్ణవేణి పిల్లలకుకూడా

మొక్కలంటే ఇష్టం. వాళ్ళు స్నేహితుల ఇళ్ళలో అడిగి గులాబి, మల్లె తెచ్చివేశారు. రోజూ బామ్మగారికి నీళ్ళు పోయడంలో సాయం చేసేవారు. నెల రోజుల క్రితం బామ్మగారికి తెలిసినవాళ్ళు తిరుపతి వెళుతూంటే తాముకూడా బయలుదేరారు బామ్మగారు. వెళ్ళేటప్పుడు "ఇదుగోసమ్మా కృష్ణవేణి, నీళ్ళు పోసేందుకు కుర్రాణ్ణి పెట్టునుగానీ వాడు సరిగ్గా పనిచేడో రాడో, సరిగ్గా పోస్తాడో సాయుడో కాస్త చూస్తూండమ్మా" అంది. అవిడ వెళ్ళిన నాలుగు రోజులకే నీళ్ళు పోసేవాడు రావడం మానేశాడు. కృష్ణవేణిపిల్లలే రోజూ తమవైపు మొక్కలకు నీళ్ళు పోయడం మొదలెట్టారు. శారదావాళ్ళవాలాలో ఉన్న మొక్కలకు నీళ్ళు పోయడానికి మొదట్లో వాళ్ళు భయపడ్డారు. చెల్లు ఎండిపోతున్నా వాటికి కానీ నీళ్ళుకూడా పోయిందేకాదు శారద. పూలు మాత్రం సాయంత్రంపూట తప్పకుండా ఒక్క పూవుకూడా మిగలకుండా కోయించి తనూ లక్ష్మీ పెట్టుకొని, మిగిలినవి సరస్వతికి పంపేది లక్ష్మీచేత. చెల్లు ఎండిపోతుంటే చూడలేక ఆ మొక్కలకుకూడా నీళ్ళు పోయడం మొదలెట్టారు కృష్ణవేణి పిల్లలు.

రాఘవరావుకు ప్రమోషన్ వచ్చింది. ఆ తుభనందర్భంలో ఘనంగా, ఆధునికపద్ధతులతో పార్టీ ఏర్పాటుచేసింది సరస్వతి. సాయం చెయ్యడానికి లక్ష్మీని పంపమని కలురు చేసింది. ఆ రోజు లక్ష్మీని సరస్వతి ఇంటికి పంపించి తనపని తనే చేసుకుంది శారద. లక్ష్మీచేత ఆ రోజుల్లా చెయ్యగలిగినంత పని చేయించుకుని పార్టీ ముగిసిన తరవాత మిగిలినవన్నీ లక్ష్మీకి ఇచ్చింది సరస్వతి. అరగంటకోసారి గ్లాసులు కాఫీ పోసేది. కాఫీ లేకపోతే తలనప్పీ వస్తుంది మరి.

"వాళ్ళా శారదాకో హో ఆర్ యూ" అంటూ ప్రవేశించింది సరస్వతి. "మా ఇంటివెనక లైనులో ఇల్లు ఖాళీ అయింది. ఎంత పోషనబుల్ గా ఉంటుందనుకున్నావు! ఇంటిముందు చక్కనితోటా అది చాలా బ్యూటీఫుల్ గా ఉంటుంది. ఇండిపెండెంట్ హౌస్. రెంట్ అంత ఎక్కువేంకాదులే. రెండు వందల రూపాయలే ఉంటుంది అంతే. ఎంతైనా మీబోటి మాబోటి ఆఫీసర్స్ ఉండతగింది" అంది గలగలలాడుతూ.

రాఘవరావుకు ప్రమోషన్ వచ్చినప్పటినుంచి సరస్వతి శారదతో ఇదివరకులా మాట్లాడటం లేదు. ఈ రోజు ఇంత చనువుగా మాట్లాడేసరికి శారద సాంగిపోయింది. ఆ సంతోషంలో ఏదో అనబోయేసరికి "బమ్మీ, కరెంట్ బిల్ వచ్చింది" అంటూ సతీశ్ వచ్చి బిల్లు శారదచేతిలో పెట్టాడు. సరస్వతి దాన్ని అందుకొని చూసి "అరే ఇదేమిటి కరెంట్ బిల్

ఇరవై నాలుగు రూపాయలయింది" అంది అశ్చర్యంగా. "ఆ రెండు వాలూలు కలిపి. చెరిసగం కడతాం." "హాట్ ఇద్దరూ సమానంగా ఇస్తారా? నువ్వు ఇద్దరు పిల్లలగా ఉంది? మీనారెప్పుడు కాంపేనాయె. వాళ్ళు కారుగురు పిల్లలు. అంతా చదువుకుంటున్న పిల్లలెనామి!" అంటూ సుప్రేపులు పెట్టింది. శారద ఆలోచనలో పడింది. "అందుకని నా మాటవిను. హాయిగా ఇండిపెండెంట్ హోస్లో ఉంటే మనకెంత అయితే అంతే ఇవ్వవచ్చు. పక్కపొర్రును వాళ్ళతో గొడవ ఉండదు" అని సూచిస్తూ వెళ్ళింది సరస్వతి.

ఈ సంఘటన జరిగిన వారం రోజులకి ఇంటి బామ్మగారు తిరిగి వచ్చేసింది. అవిడ మనవణ్ణి చదివించుకుంటూ ఎదురింట్లోనే ఉంటుంది. వచ్చిన రెండు రోజులకు ఇల్లూ తోటా చూసుకోడానికి వచ్చింది. శారద అవిణ్ణి సాధరంగా అప్పగించి "చూడండి బామ్మగారూ! మా వాలూలో ఉండేది నేనూ నా ఇద్దరు పిల్లలూను. కృష్ణవేణిగారింట్లో ఉండేది భార్య భర్తా ఆరుగురు పిల్లలూను. అందులో పెద్దవాడు కాలేజీలో చదువుతున్నాడు. రాత్రి అంతా లైలు వేసుకుని చదువుతాడు. కరెంటుబిల్లు ఇరవై నాలుగు రూపాయలయింది. చెరిసగం కట్టమంటే ఎలా?" అంది. నిమ్మారంగా.

అవిడ మనవడు తాను బలరాంధ్యుడూ నిన్నటి అంతా అంటే కృష్ణవేణి వాళ్ళ పనిమనిషికి ఆకపెట్టి మాన్పించడం, తోటకి నీళ్ళు పోయించకపోవడం మొదలైన శారద ప్రవర్తన అంతా బామ్మగారికి చెప్పేశాడు. అవిడికి ప్రాణప్రదమైన తోటవిషయంలో శారద నిర్లక్ష్యం అనిడ కంటులేని కోపం తెప్పించింది. ఇప్పుడనవసరంగా కృష్ణవేణిపై కయ్యానికి కాలు దువ్వడంలో అవిడికి ఒళ్ళు మండింది. "ఇదుగో చూడమ్మా శారదా! కరెంటుబిల్లు ఎక్కువయ్యేది తక్కువయ్యేది వాడకాన్ని బట్టిగాని, ఉంటున్న మనుషుల సంఖ్యనుబట్టిగాదు. ఈ వెం చివరిదాకా ఎలాగో సర్దుకోండి. వచ్చేసెంతో మీరు ఖాళీచెయ్యవలసి ఉంటుంది. మీ ఆయన పనిచేసే ఆఫీసులోనే పనిచేస్తారుట, రాఘవరావులు ఆయనపేరు, ఆయన పెళ్ళాం వచ్చిచెళ్ళింది నిన్న. 'అద్దె మరో పది ఎక్కువ ఇస్తాము. వేరే మీటరు పెట్టించండి అంది.' అని తోటలోకి వెళ్ళింది. తెల్ల బోయిన శారద "అమ్మగారూ" అన్న లక్ష్మీపిలుపులో ఈ లోకంలో పడింది.

"నా జీతం నా కిప్పించండి. ఇవార్తించి మీ ఇంట్లో పని మానేస్తున్నా. సర్నెరావుగారు నెలకు సొంత ఇస్తామన్నారు కాఫీ టిఫిన్ గాక" అంది. శారద కొద్దుబారిపోయింది! ★